

Catechismus Zondag 52 slot

Ds. D.Chr.Overduin [1935-1990]

7 oktober 1990

Catechismus Zondag 52

Schriftlezing : Nehemia 8: 1-13

2-Korinthe 1: 18-20

Zingen : Psalm : 89: 2,4,5,6,7

72: 10,11

Geliefde gemeente, wij letten deze avond op de laatste vraag uit de Heidelbergse Catechismus Zondag 52 dat is vraag en antwoord 129.

Vraag 129 - Wat beduidt het woordeke: Amen?

Antwoord 129 - Amen wil zeggen: Het zal waar en zeker zijn. Want mijn gebed is veel zekerder van God gehoord, dan ik in mijn hart gevoel, dat ik zulks van Hem begeer.

Thema : Amen – Waar en zeker [slot]

Tevens is dit ook DCO zijn laatste preek van de Heidelbergse Catechismus.

Preek

Gemeente,... wij zijn weer aan de laatste vraag, het laatste woord van de Heidelberger Catechismus en beter gezegd het laatste woord van het gebed dat de Heidelberger ons heeft voorgehouden en uitgelegd , het Onze Vader die in de hemelen zijt.

Dat geeft altijd weer niet het gevoel van, hè hè... dat zit er weer op, maar wel het gevoel van, het zijn de goedertierenheden van de Heere dat wij die reis weer hebben mogen maken. Het zal zo ongeveer een jaar of drie geleden zijn dat wij in het begin begonnen. En dat is een hele periode en dan weet je nooit waar en hoever wij mogen komen met elkaar, want in zo'n periode zijn er altijd, **dat kunnen wijzelf zijn** [12 november], het kan anderen zijn, die in die tijd **de grote reis maken** uit dit leven waar geen tijd meer zijn zal.

Daarom is het ook altijd opmerkenswaardig als wij zowel bij het begin van de troost als aan het einde van het amen bij en met elkaar mogen verkeren en dat de Heere ons heeft bewaard. Het is ook een troost als degene die in zo'n periode zijn heengegaan, we weten mogen, dat zij eeuwig met Gods schepping, de dieren, de ouderlingen, en de schare eeuwig amen mogen zeggen, op de lof en de eer van Gods grote Naam, en het Lam wat geslacht is.

Het is een merkwaardig antwoord, dat antwoord wat gegeven wordt op de vraag : wat betekent nu dat woordje *-amen-* . Het is kort en krachtig gezegd, Amen is te zeggen - *het zal waar en zeker zijn*, daar komen we nog even op terug straks. Maar dan het tweede gedeelte, want mijn gebed is veel zekerder var God verhoord, dan ik in mijn hart gevoel dat ik zulks van Hem begeer.

Daar zie je zeker een onevenredigheid, een onevenwichtigheid zou je zeggen. Het is heel merkwaardig dat de Heidelbergse Catechismus eindigt in de armen, als een armen zondaar en zondares, die aan het eind van alles, van ellende, verlossing, dankbaarheid, van alles wat ons zo voorgehouden is en wat ze ons hebben voor willen zeggen op grond van het woord van God.

Eindigt het met een vraagteken te zetten achter onszelf, achter ons bidden, achter de zekerheid van ons verwachten, dat is ergens zo ontdekkend maar tegelijk ook zo vertroostend omdat het een zekerheid gaat noemen die niet in mij, in ons is maar die in Hem is.

En daarom dat armoedige slot van onze zijde, en dan dat heerlijke vaste slot aan Gods kant, aan Gods kant niet anders dan - *waar en zeker*.

Aan onze kant ..ja... dit gebed... is veel zekerder door God verhoort, dan de intentie, de echtheid, de vastheid, en de zekerheid, van mijn begeren.

De verhoring overstijgt dus ons vragen, ons voelen.

Het is alsof hij zeggen wil, ja, als de Heere met mij doet dat Hij mij de zekerheid zou geven en de vastheid, de zegen zou geven en heil zou geven en zaligheid, nadat ik er op durf te rekenen en naar de mate dat het voor mij vast is....nu.. als God met mij zou doen, nadat ik Hem vertrouw, en op Hem bouw , en alles uit handen geef, en overtuigt ben dat Hij het doet, ...nou... dan zag het er niet zo mooi uit, want dan is de mens in zijn bidden, vragen, verwachten, schuldig voor God. Want juist in het gebed wordt hij er zo aan ontdekt, wat geloof je daar nu van, is dat vertrouwen nu zo vast en zo zeker.

En nu zegt hij....ja...nu is God groter, betrouwbaarder, beter, vol van

goedertierenheid en barmhartigheid, dan dat ik van Hem denk of dat ik in mij hart over Hem voel.

En wat is dat, ondanks dat wij in ons hemd hier staan als uiterst zwakke, nietige mensenkindertjes, die wel is waar geen minuut ongelovig kunnen zijn als God het niet wil, maar ook geen minuut gelovig kunnen zijn van ons zelf .

Dat arme einde, maar tegelijkertijd wat een rijkdom in God dat Hij nu niet dankzij ons vast vertrouwen bidt, maar dat Hij nu krachtens Zijn eigen trouw en vastheid en zekerheid, meer doet dan zoals het bij ons van binnen ligt. Dan moet ik altijd weer denken, onwillekeurig doe je dat zelf ook, die indruk op je hebben gemaakt in je jeugd en in je kindertijd.

En dan hoor ik dat mijn vader nog wel eens zeggen: 'Heere....wilt u doen boven ons ellendig bidden, vragen en verwachten', dan dacht ik ...nou... mijn vader kan goed bidden, of mijn vader dit of dat, en dat je dat dan nooit vergeet. Boven ons ellendig bidden vragen en verwachten , het zelf mag weten voor je zelf, hoe zwak je ben, hoe nietig, hoe ellendig, in je zelf, maar dat God nu boven, dat is ook zo'n uitdrukking die ons bekend is, zelfs boven beé en denken.

Wij kunnen nooit te groot van de Heere denken, en nooit te klein van ons zelf. Dat komt hier nu weer in uit... mijn gebed veel zekerder door God verhoord dan dat ik in mijn hart gevoel dat ik zulks van Hem bekeer. Dus mijn begeren, mijn weten, mijn IN voelen, mijn IN zijn waarmee we bezig zijn met bidden, dat kan de maat niet hebben, maar Hij is getrouw , en Zijn werk faalt nooit!

We gaan nu eens letten op het woordje – *Amen* –, dat woordje is altijd in onze Bijbel blijven staan, heel veel woorden zijn natuurlijk overgezet uit een andere taal, Hebreeuws, Galdees, Grieks, in onze taal , maar sommigen woorden niet, die hebben ze zo gehouden, en daar horen ook bij de woordjes –Amen, Halleluja, ABBA, Mammon. Zo ook het woordeke - **Amen** – wat is dat voor een woord, dat is het **end** zeggen wij, van het gebed, het slot. En toch is het slot niet zomaar een slotwoord.....maar dat slotwoord is eigenlijk iets dat bewerkt is, dat is gekomen, door wat daaraan vooraf gaat, het is er als het ware een antwoord op.

Als iemand in het oude testament een lofzegging mocht doen, dan werd dat besloten met amen. God zij geprezen, gedankt en geloofd, dat kom je bij David tegen, je komt het in de Psalmen tegen, elke keer aan het einde van de bundel,

psalm 41 , psalm 72, psalm 89, psalm 106, daar vind je aan het eind van zo'n psalm, daar wordt dan weer een stukje van dat psalmboek mee afgesloten - *Amen en soms Ja Amen* . Ik zei al, dat woord dat werd gebruikt om een lofprijzing te besluiten, het werd ook gebruikt om instemming te betuigen als je het ergens mee eens was.

Je leest, als David bepaalde instructies geeft aan Benaja ten aanzien van Salomo, dat Benaja zegt,.. Amen ...het zal waar en zeker zijn.

We hebben het gehoord bij Ezra, dat Ezra begint de Heere te loven en te prijzen dat God goed is.

Het volk heeft geluisterd naar de voorlezing van de wet, en dan geeft het volk antwoord en het zegt – Amen - Amen- en ze heffen hun handen omhoog naar de hemel en ze buigen zich en aanbidden de Heere. Door de lof en de prijs, door Ezra uitgesproken, wordt het volk gegrepen om hun instemming daarmee te betuigen, dat het inderdaad zo waarachtig is dat God te prijzen is tot in der eeuwigheid Dat Hij alle lof waardig is van alles wat leeft en adem heeft. Het woordje *amen* is dan ook niet een stukje wat er zo bij hangt, dat betekent nu is het uit, maar het betekent juist, nu gaat het door, en ik geloof dat het door gaat, waar wij dan als het ware ophouden met die zegenbede of die vragen te formuleren of die lofprijzing, daar wordt in het *amen* gezegd niet het is uitmaar het gaat DOOR! God zal er voor zorgen.

En dat wordt dan gezegd , soms door de persoon in kwestie, die de lof brengt, maar vaak ook in het oude testament door de gemeente al zo danig, dat zijn wij niet zo meer gewend, wij zouden het misschien een beetje vreemd vinden als mensen aan het einde...Amen zouden roepen, maar zo was het oorspronkelijk wel, dat de mensen *amen* zeiden als de voorganger de Heere had geprezen of de wet voorgelezen, je komt het in de boeken van Mozes ook wel tegen, als het gaat over vloek en zegen dan wordt al het volk opgeroepen om *amen* te zeggen dan beamen ze als het ware dat het rechtvaardig is wat God zegt, het is rechtvaardig als Hij de goddeloze vloekt , het is rechtvaardig als Hij Zijn zegen uitgiet over Zijn kinderen, en dan werden ze opgeroepen om erbij betrokken te zijn.

Je moet niet denken het is *amen* , de kerk gaat uit maar amen wil zeggen om erbij betrokken te zijn dat God het ook inderdaad waarmaakt en dat het zeker is, niet omdat ik zo zeker ben, maar omdat God zo getrouw als sterk is.

Hij zal Zijn werk voor mij volenden. Het woordje *Amen*, wat je dus ook tegen

komt in het oude en nieuwe testament, was in veel gevallen een antwoord, bv. bij een enkeling, op huisbezoek, zijn er die *amen* zeggen als je een gebed deed op zieken, of huisbezoek. Daar keek ik in het begin van op, maar dat is ergens wel goed, wel oorspronkelijk, zoals de oude kerk in het oude testament en de nieuwtestamentische gemeente die het *amen* uitsprak met wat de voorganger zei met wat de kerk beleed, nu doet de voorlezer het eigenlijk namens de gemeente, als hij een belijdenis leest, maar in feite in de vroeg christelijke kerk in navolging van het oude testament, gaf de gemeente antwoord door te roepen – *AMEN* - zo zal het zijn... het amen is dus niet hollen jongens en meisjes naar de deur, het is uit... maar het amen betekent het gaat door ...God gaat door met Zijn werk, het werk Zijner handen, die een goed werk begint die voleindigt het, die het belooft die doet het ook.

Dat woord –*Amen*- , dat houdt daarom ook verband met het woordje *geloof* of *gelooven*, *Amen* of *Emunah*, dat is getrouw, dat wil iets zeggen over de *vastheid en van de zekerheid* zoals het in de Hebreeën brief [11: 1] staat... ‘Het geloof nu is een vaste grond der dingen die men hoopt, en een bewijs der zaken die men niet zien’ het is een *Amen*...het zal waar en zeker zijn wat uit Zijn lippen ging blijft vast en onverbroken.

Nu zit er aan een woord ontzettend veel vast, het is niet altijd nodig om daar elkaar mee te vermoeien, wat de taalgeleerden en zo in diepgaande studies over de afkomst van woorden hebben gevonden. Maar....ik wil toch proberen iets van dat woord, wat mij heel nuttig lijkt, iets van de achtergrond van dat woord te zeggen. Het woordje – *AMEN* – houdt ergens ook verband met een werk, met een werker, laten we zeggen, een kunstenaar, een pottenbakker bijvoorbeeld, die heeft materiaal, ...maar....wat zou er van worden van dat materiaal.

Nu neemt die pottenbakker dat materiaal ter hand, en hij maakt er iets van. Hij bereikt er een doel mee, wat hij in zijn hart heeft besloten om dat er van te maken, een prachtige vaas, een vat ter ere of ter onere omdat nu te maken, in de praktijk te brengen.

Daarom heeft het woord ook te maken met iets ergens brengen, iets mee trekken ...iets of iemand meenemen en ergens brengen waar jij het wilt.

Daarom werd een afleiding van dat woord ook wel gebruikt bijvoorbeeld voor een kindermisje, op menselijk vlak dan of menselijke samenleving die een

klein kind leidt, brengt, meeneemt, het vormt, wat zijn dat diep betekenisvolle gedachtes,... dat *AMEN* dat dit te maken heeft met het ergens brengen waar je het hebben wilt Als het goed is dan zouden wij allemaal antwoord moeten zijn op God. Wij zouden allemaal '*amens*' moeten zijn, ergens naar toegebrachte mensen, die beantwoorden aan dat doel dat God zich stelde. Dan zou het goed zijn...een antwoord...een klankbodem voor de Heere. We zijn er niet geweest, al het volk zei geen.. *amen*, maar het volk zei.. nee.

Adam en Eva die zeiden ...nee tegen de Heere God, ze wilden niet zeggen, '*dat zou waar en zeker zijn*' wij houden ons aan God, aan Zijn gebod, aan Zijn liefde, aan Zijn wijsheid, zo heeft Hij ons immers gemaakt, om levende '*amens*' te zijn voor Hem, maar dat hebben ze niet gedaan, toen stond met eerbied en menselijk gesproken, stond God alleen..... er was geen antwoord meer.. geen bevestiging, zoals Hij dat wilde. En ja....dan weet je later, dan is het allemaal nog veel verder gegaan.

Noach en de zondvloed, de torenbouw van Babel, Abraham, Israel, ze hebben echt allemaal *amen* gezegd. Dat lees je, als de vloek uitgesproken werd van de berg Ebal [Deuteronomium 27:13] en al het volk zei *Amen* [Deuteronomium 27:15-26] Dan heb je eerst die opsomming van die zonden waar de vloek van God op rust, we hebben het al gezegd, maar ze hebben niet echt gedaan, ze konden het niet waar maken...begrijp je....ze konden het niet –*Amen*- maken, zij konden het niet brengen waar het zijn moest, ze konden het niet, ze konden het wel makkelijk zeggen, '*al wat de Heere zegt dat zullen wij doen*' maar daarmee was het nog niet gedaan, dat is het ongeluk dat wij zoveel zeggen tegen onszelf en tegen anderen, en tegen de Heere God misschien, maar nu in de praktijk van het leven, wat komt ervan terecht.

Niets!

In ieder geval, ...het is uit God gezegd,... en al het volk zegt... *Amen* ...maar...we kunnen het nooit meer zeggen op ons zelf, en nooit meer zeggen omdat we het er zo goed afgebracht hebben, en nooit meer zeggen omdat wij zo beantwoord hebben aan Gods beeld....maar ...om de lijn te noemen...nu is Jezus Christus gekomen, Die in de Openbaring aan Johannes... de getrouwe, de *Amen* wordt genoemd. Hij draagt die Naam...*Amen - Waar en Zeker*...en nu moet je eens zien de wonderlijke goedheid van de Heere, er was geen

antwoord meer. Je leest dat zo sterk bij Jesaja 59 vers 16 'Dewijl Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was' enz. Je komt het telkens weer tegen, niemand zegt waar is God mijn Maker, die de Psalmen geeft in de nacht, er is niemand die *Amen* zegt. Er is niemand die het daarheen brengt waar het zijn moet, het Woord is er vol van, 'waar zijt gij' maar er is geen antwoord, niemand antwoordt.

Maar nu heeft God antwoord gegeven in de nooit begonnen eeuwigheid, brand offeren nog offer voor de schuld voldeden aan uw eis nog eer, toen zei ik, 'zie IK kom o Heere' dat is het antwoord.

Wie zal er Borg zijn!

Voor dat verloren geslacht dat niet meer antwoordt.

Dat geen –*Amen*- meer kan zijn.

ÉÉN MAN is er gevonden,.... *ÉÉN*... Die Zelf de Zoon van God is, te prijzen tot in de eeuwigheid, Hij heeft op Zich genomen om *HET ANTWOORD* te zijn.

Om te zijn zoals God dat wil, om gebracht te zijn waar God hem wil brengen, om het oor te neigen op Zijn inspraak, om te zeggen:

'Ja Vader, zo is het welbehagen voor U'

Daar staan nu al die mensen, van begin tot het eind, en wij zijn er ook bij, we zeggen dapper –*Amen*- , maar waarop? Ik heb gezegd, 'we kunnen het in principe niet meer zeggen, op iets van ons, want wij hebben er niets van terecht gebracht, wij hebben het niet meegenomen om te brengen waar het moet zijn wat God wil, we hebben er geen gestalte aan gegeven, wij denken - *Amen* is uit- en zo denken we en leven we,.... *Amen* is uit!... het verhaaltje is uit.

En nu God, Die rijk is in barmhartigheid, door Zijn grote liefde waarmee Hij heeft lief gehad, Die zorgt nu Zelf voor het –*Amen*- Hij zorgt voor het antwoord, Hij zorgt voor Christus Jezus*Waar en Zeker ... wat een Heilgeheim wordt aan Zijn vrinden, Naar Zijn vreêverbond, getoond.* [Psalm 25 vers 7]

Waar ze mogen afzien van alle sterkte en vastigheid en zekerheid in zich zelve en mogen opzien op die -*Vaste Rots van mijn behoud*- [Gezang 174]

*Vaste Rots van mijn behoud,
Als de zonde mij benauwt,*

*Laat mij steunen op uw trouw,
Laat mij rusten in uw scha[d]uw,
Waar het bloed, door u gestort,
Mij de bron des levens wordt.*

Vandaar dat wij hebben horen lezen, uit Nehemia 8: 1-13, ...

Als het volk door de Geest daartoe aangespoord, opeens verwakkert wordt, als ze de voorganger horen loven en prijzen, de Ik Ben Die Ik Ben... Die grote God...dat het volk antwoord geeft, en dat ze zeggen 'dat is waar, dat is zeker' zo zal het gaan, zo moet het zijn, zo zal het worden, want het is God ...Hij de God der aarde is alle hulde waard, Hij heeft ons verlost uit het diensthuis, Hij heeft ons verlost uit Babel, Hij verlost ons uit de handen van degene die ons verdrukt, omdat te mogen beamen.

Maar dan die knecht Paulus die zegt 'want zovelen belofte Gods als er zijn' er zijn zoveel beloftes ...maar er zijn ook heel veel voorwaarden, je zou zeggen, God kan toch niet zomaar iets beloven aan zulks gemene mensen als wij, God kan toch niet zomaar het te grabbel gooien, er zijn toch voorwaarden aan verbonden, dat lees je toch in het hele oude testament, je komt het overal tegen, bij de profeten, dat ze zicht tot de Heere bekeren, dat ze op de Heere vertrouwen, anders zullen ze vervloekt worden, dat ze de zonden laten, haten, mijden en vlieden. Dat ze wandelen in oprechtheid voor de Heere en met de naaste, wat eist de Heere anders, dan gerechtigheid te doen, en ootmoedig te wandelen voor de Heere God .

Belofte.... daar is wat aan verbonden, je bent misschien gewend dat ik dat zo zeg, omdat ik meestal spreek in de vorm van het onconditionele , onvoorwaardelijk. Maar dan moet je altijd wel bedenken.. God eist ook onvoorwaardelijke liefde tot Hem, en tot de naaste. Dat is toch niet voor niets, daar kan God toch niet vanaf.

Een mens kan toch niet die heilige wet van de Heere God onder de tafel werken.

Het staat toch in de profeet Micha, hoofdstuk 6 vers 8, wat eist ...de Heere van u...

...[dan recht te doen en weldadigheid lief te hebben], en ootmoedig te wandelen met uw God?

[ook Maleachi 6 vers 8 Hij heeft u bekend gemaakt, o mens! wat goed is; **en wat eist de Heere van u**, dan recht te doen, en weldadigheid lief te hebben, **en ootmoediglich te wandelen** met uw God?]

Het moet zijn wat de Heere wil,.... dan kan ik wel zeggen, ...'beamen ja, dat is waar' maar daar is het niet mee klaar, al die beloften Gods, dat Heil, die verlossing voor een ieder die Hem vreest en in Zijn wegen wandelt.

Die antwoord geeft, maar dan in waarheid beaamt dat God niet onrechtvaardig is als Hij zegt, 'zo wil Ik het , zo eis Ik het.

Die zelfde God heeft Zijn enig geliefde Zoon gegeven, en Die heeft 'Ja en Amen' gezegd, Die heeft niet gezegd 'het zal wel zo zijn het zal zo wel worden' Hij heeft gezegd, 'Nee... dit is rechtvaardig, dit is Gods Heilige wet, Zijn Heilige Wil, de ziel die het doet, *DIE ZAL LEVEN* ! En Hij heeft het gedaan.

Zo vele beloften Gods als er zijn, van bedreiging, en van redding, van wet en evangelie, wat je ook maar wil noemen, van wraak en van vergeving, van voldoening en verzoening.....ze zijn allen in Jezus Christus ja.....waar zeggen wij nu amen op, dan voel je al waar het heen gaat, hoe scherp dat ligt .

Nu kan ik geen partij meer zijn, ik ben een gevallen mens, ik kan niets voor mijn rekening nemen, ik denk het wel, en ik doe het wel, maar ik kan het niet. Net zo min als het volk het kon, wat de Heere zegt zullen wij allemaal doen.

Wij kunnen de kinderen niet opvoeden, zoals het doopsformulier zegt, we kunnen de Heere niet geven wat waardig is, en we kunnen de naasten niet geven wat ze waardig zijn, wij kunnen het niet....het is geen uitvlucht ...ik bedoel dat niet van ga maar door met haten en met alles en nog wat. Nee...in tegendeelhet zou veel beter zijn als we zouden beseffen ...ja....maar God wil het wel, God stapt er niet overheen, Hij eist gestreng , dat zou beter zijn dan dat wijzelf het gaan onderpoetsen en onder waaien...och... wet....

En nu dat eeuwige wonder, ..nu is het Christus JA van de Vader, het JA naar ons toe...het JA naar de gevallen mens, een verloren mens, het is het antwoord van God, het is het werk van God, waarin Hij Christus de wereld inbrengt, wat is nu waar wat God gedaan heeft, wat is zeker wat God gedaan heeft.

Dat is bewezen, dat is uitgekomen in Jezus Christus.

Het is niet uitgekomen, doordat ik op een bepaald moment m'n leven gebeterd heb en nu zal ik eens beter opletten en beter uitkijken dat ik God zijn eer geef en dit en dat.

Het is uitgekomen in de schenking van Zijn lieve Zoon, en dat is Gods antwoord. Mijn vervloeking.

Mijn doodschuldige ziel

Mijn schuldige leven

In Hem komt, De Belovende .. allermeeest aan het licht

Hij is het JA, tegenover alle NEE 's van de duivel en van het vlees.

Dat JA van God in Christus is zo heerlijk sterk, dat het nooit overstemt kan worden door de NEE 's van mensen, het kan niet tegen gehouden worden door de nee 's en de ontrouw van de mens, want het IS er... in Jezus Christus. God had nooit een duidelijker antwoord kunnen geven.

Daarom zou je met een kleine wijziging kunnen zeggen 'God zegt, De Vader zegt dit is Mijn lieve Zoon Mijn - *JA en AMEN* ...hoort Hem.

Buiten Hem is geen Ja, en is geen Amen, buiten Hem is alles onzeker, is alles twijfelachtig, is alles verdoofd, wij zijn het immers zelf... die twijfelaars.

Die onzekere, die onvaste mensen, zo labiel, dat zijn we toch zelf.

We hebben toch als bewijs van onszelf, dat wij dat niet meer kunnen zijn, dat AMEN.

Maar nu, al die beloften Gods, er staat in een tekst, 'want zovelen' dat betekent allemaal, van de grootste tot de kleinste.

Heeft Jezus Christus als het ware in Zich verenigd en Hij vormt er het antwoord op. Hij is niet uit genade zalig geworden, Hij is niet door een belofte zalig geworden, Hij is zalig geworden door aan de eis van Gods recht te voldoen.

Door aan de schuld te betalen, let daar wel op, zo zijn die beloften Gods naar ons toe van verzoening door voldoening van ontferming, die zijn niet anders te verklaren dan alleen uit dat Goddelijk ja, in Christus Jezus....Hij is het JA, het klinkt een beetje objectief, een beetje voorwerpelijk, en toch wil ik het zo zeggen.

Als je werkelijk zekerheid zoekt, het heil, de verlossing, de genade, dan is er maar één antwoord, dat is Jezus Christus, daarbuiten is geen zekerheid te vinden, want kom je bij jezelf, daar ben ik mee begonnen, dan kom je bij dat onevenredige, dat ongelijkvormige, dan kom je bij dat mensenkind.

Duizend zorgen, duizend noden, hoor je dan zingen, kwellen mijn angstvallig hart, voer mij uit mijn angst en noden.

Nu... dat zuivere onderscheid, de zekerheid, de vastigheid *ligt* zelfs niet in mijn geloof, al is 't het middel, door de Heere verordert, de hand, het instrument, om die waarheid te omhelzen, maar de grond is het nooit.

De grond is alleen dat God in Christus, ja heeft gezegd, tegen een verloren mens.

Dat Hij op grond van die belofte, van die vervulde wet, van dat vervulde recht kan zeggen tegen die moordenaar, ' In het paradijs *HEDEN!*

Want Hij is het JA en Hij is het AMEN, anders zou het gemeen zijn, anders zou het oneerlijk zijn, anders had het niet gekund.

Maar Jezus Christus is zich zo bewust, dat Hij het uitgedrukte beeld is van des Vaders Zelfstandigheid, dat Hij daarheen gebracht heeft wat Vader wil, dat Hij het werkstuk is van de Heilige Geest, [Hebreeën 10 vers 5] '*Gij hebt Mij het lichaam toebereid*' Ik ben het antwoord, als Hij klaagt en weent, maar ook als Hij de Vader looft en prijst, als Hij leeft of als Hij sterft, als Hij kruipt in De Hof van Gethsemané, en als Hij hangt aan het vervloekte hout, en in het graf wordt neer gelegd, zo is Hij het - JA - van God, tegenover die doodschuldige mensen.

Daar is de Zekerheid, misschien krijgt je het gevoel dat je zegt, 'ja...dat is ook een waagstuk' dat is toch ook wat, want hier sta ik, een mens, vol twijfel, vol schuld, vol aanvechtingen, vol ongeloof, misschien wel vol pogingen om *AMEN* te zijn voor God, *vast en zeker* .

Maar ik weet vaak het oost van het west niet te onderscheiden, dat hoef je niet aan de grote klok te hangen, nee.....want wat je scheelt dat moet je tegen de Heere zeggen, en als je elkaar tot een hand en een voet mag zijn, dan mag je dat ook wel eens zeggen, maar je moet er niet mee te koop lopen, het moet geen naambordje zijn, onze onzekerheid, je moet zeker vragen, Heere mag ik *ZEKER* van U spreken, laat dat toch, al zou ik mijn verstand verliezen of wat dan ook maar, laat dat toch bevestigd worden, dat U Zeker zijt, vast zijt, want in Uw lieve Zoon Jezus Christus is het opgericht, het antwoord is opgericht.

Hij is uit het graf opgestaan uit de dood, Hij is de *EERSTELING*, Hij is de *OUDSTE BROEDER*, Hij is de *-AMEN*, de getrouwe *GETUIGE* van de *HEERE GOD* Maar daarom, dat neemt niet weg, dat je voor jezelf wel best kan weten, wat voor een mensje je maar bent voor de Heere God.

Nou ...vandaar de troost, want hoeveel beloftes Gods er ook zijn, en dat is heel wat, tijdelijke en eeuwige zaken, dood en leven ze zijn in Christus Jezus ...JA.

Niemand kan vandaag zeggen, ...Ik ben er buiten gesloten, waarom niet? Je kan jezelf toch wel voelen,... Christus is buitengesloten, toen Hij riep.... 'Waarom hebt Gij mij verlaten' zie... je hebt geen recht omdat te zeggen, dat mag je niet zeggen, dat zegt de duivel, dat het voor jou niet is.

Maar je doet te kort aan Gods- *JA*- in Christus Jezus.

Stel je eens voor dat je in een andere strik zit, 'als ik nu niet *UITVERKOREN* ben' en je dat ernstig meent, niet zomaar als een gezegde, maar stel voor dat je het meent,zo ontfermt Hij Zich dan dien Hij wil en Hij verhardt dien Hij wilmeen je dat?

Dan mag je ook op dit Woord hopen en pleiten, met al die beloftes Gods die zijn in Hem *JA* ... dan mag je zeggen, 'Trouwe God, ik ben zo bang, want ik voel aan alles dat ik eigenlijk een verworpene ben, want U kunt mij met alle recht en rede verwerpen, maar ik heb gehoord dat U Uw eigen Kind buiten de deur gezet heb, *verworpen, gedood, en aan een einde gebracht, Borgtochtelijk, [dat is een overeenkomst]* de onschuldige voor de schuldige,.... ach...mag ik nu alstublieft binnen komen. Want die Verworpen Knecht was toch de

uitverkoren Knecht, Hij was juist uitverkoren om verworpen te worden, waar ik eeuwig verworpen had moeten zijn. Dus als je dat nu meent en als je zegt ...ja maar... ohh...die eeuwige vrijmacht Gods, maar *die* vrijmacht Gods die heeft daarin z'n grootste ontplooiing gekregen, in *Die ENIGE GEBOREN ZOON JEZUS CHRISTUS*. In Hem heeft God Zijn Nee gezegd, en ook *ZIJN JA*.

Toen Hij tegen *ZIJN KIND* zei –*NEE*–, toen zei Hij eigenlijk tegen een stelletje bandieten *JA*... Ik zal jullie redden, maar... dan moet Hij wel zeggen tegen Zijn eigen Kind –*NEE*.....en wat is nu AMEN ...nu staat er, ...En zijn in Hem *Amen* Gode heerlijkheid, door ons.

Met een nog iets ander versie uit [2-Korinthe 1:20] vind ik dat nog iets duidelijker: 'Die zijn in HEM ja, en zijn in Hem amen' ...Daarom is ook door Hem het Amen Gods tot heerlijkheid door ons, dat als wij amen zeggen, ook zeggen, 'alleen door Hem' door Christus en door de Geest van Christus

En als we nu vandaag Amen zeggen in ons hart, en we zeggen dan niet meer amen op ik, maar op Hem, dat we dat gaan beamen, en dat we het daar mee eens zijn op alles wat we zo gehoord hebben, dat allemaal gaat over die God die in Christus zich wilde openbaren, en in Hem Zijn ontferming wilde bewijzen, als we daar amen op mogen zeggen, niet uit ons, maar alles uit Hem, dan doet God dat...dan heeft Christus dat gedaan, de Geest van Christus die in u woont, daarom is ook door Hem het AMEN, Gode tot heerlijkheid door ons, als wij het mogen zeggen, 'Heere, U hebt gelijk'

Hij is het, Hij is mijn redder alleen, een ander ken ik niet, dat is de ene naam en daar zeg ik Amen op, dan mag je zeggen, dat heb ik van de Heere gehad, dat ik niet langer amen zeg op mijzelf en dat ik nu mag beamen Die Grote Amen Die gezegd heeft 'Vader, Ik heb uw wil, Uw Naam, verheerlijkt op de aarde.

Want dan mogen we verder gaan, en er komt geen einde meer aan,

Amen wil zeggen 'En mij, hiertoe door U bereid. Opnemen in Uw heerlijkheid'

[Psalm 73 vers 12 berijmd]

AMEN